

AP 4 PENSION: VI SKAL HAVE FLERE LANDMÆND MED!

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Ny analyse af landmændenes pensionsopsparinger viser, at landmændene gennemsnitligt set er gode til at spare op. Men der er stor spredning mellem driftsgrenene og inden for de enkelte grupper. Derfor er det vigtigt at få alle landmænd med.

Når en landmand smider arbejdstøjet og gør sig klar til pensionistlivet, har han i gennemsnit over et helt arbejdsliv sparet 1,996 millioner op til pension. Tallet er på tværs af driftsgrene og dækker over en stor spredning. Særligt mælkeproducenterne ligger i bunden med knap 1,5 millioner i gennemsnitlig pensionsopsparing, efterfulgt af svineproducenterne med 1,97 millioner og planteproducenterne med 2 millioner. De øvrige driftsgrene ligger på godt 2,57 millioner, hvor særligt minkavlerne trækker op.

Relativt stor gruppe sparer ikke op

Udover spredningen mellem driftsgrenene er der stor forskel på, hvor meget de enkelte landmænd sparer op i et "normalt" år. 20-30 procent af landmændene sparer slet ikke op, mens 40-50 procent sparer mindre op end gennemsnittet i deres driftsgren. De øvrige sparer mere op end gennemsnittet i deres driftsgren, hvoraf en lille gruppe sparer langt mere op end gennemsnittet. Dette billede tegner sig på tværs af driftsgrenene.

"Generelt sparer landmændene fornuftigt op til pension, men det er vigtigt, at vi får alle med, så man ikke står tilbage uden tilstrækkelig pensionsopsparing efter et langt og slidsomt arbejdsliv," mener erhvervsøkonomisk chef i SEGES, Klaus Kaiser, der står bag analysen.

Tre forhold påvirker pensionsindbetalingerne

Særligt tre forhold afgør størrelsen af pensionsopsparingen i de enkelte år: Konjunkturerne, landmandens evne til at lave overskud i virksomheden på tværs af konjunkturer og

landmandens etableringstidspunkt.

Under højkonjunktur har landmændene typisk god likviditet og skatteevne og indbetaler ofte mere til pension. Omvendt nedsættes eller sløjfes indbetalingerne ofte under en lavkonjunktur. Det er også et klart mønster, at pensionsindbetalingerne er mindst i starten og i slutningen af arbejdslivet. I de første år er landmændenes gæld typisk størst, og derfor vælger de at nedbringe gælden fremfor at spare op til pension. På samme måde reducerer landmænd typisk pensionsindbetalingerne i årene op til pension, fordi de neddrogler produktionen og derved reducerer indtjeningen.

Vigtigt, vi får alle med

Sammenligner man landmændenes pensioner med lønmodtagere eller andre selvstændige, ligger landmændene meget fornuftigt med en gennemsnitlig indbetaling lidt lavere end øvrige ejerledere og lidt højere end den typiske lønmodtager. Det vigtigste er derfor at få flere landmænd til at spare op.

”Det er vigtigt, at vi husker landmændene på, at de skal spare op, når de kan. Det vil sige, når der er højkonjunktur, og i midten af deres arbejdsliv, hvor deres overskud og skatteevne typisk er størst,” siger Klaus Kaiser.

Læs mere om den nye analyse i notatet [”Pensionsopsparing i landbruget”](#)